

Presidium:
 Rabbi Hanania Elbaz
 Rabbi Yehoshua S. Hecht
 Rabbi Yaakov Klass
 Rabbi Yaakov Spivak

May 14, 2018, Iyar 29, 5778

Honorary President
 Rabbi Shmaryahu Shulman

Av Beth Din:
 Rabbi Herschel Kurzrock

Rosh Beth Din:
 Rabbi Dov Aaron Brisman

Menahel Beth Din:
 Rabbi Chaim Komendant

Executive Vice President:
 Rabbi Mendy Mirocznik

Director:
 Rabbi Moish Schmerler

Director of Development:
 Rabbi Dovid Katz

Director of Halacha Commission:
 Rabbi Gil Student

Vice Presidents:
 Rabbi Avraham Amar
 Rabbi Noach Bernstein
 Rabbi Eli Hecht
 Rabbi Yechiel Malik
 Rabbi Joseph Salamon
 Rabbi Abraham Stone

Welcome to a new monthly feature, the Igud Halacha Challenge. Each month, we will circulate a she'eilah to members of Igud HaRabbonim. Members can send answers in Hebrew to Igud.Halacha@gmail.com. The Igud member who submits the best answer (as decided by an editorial panel) will receive a cash prize of \$50. The next month, the answers received will be published (with light editing) along with answers received from poskim and mechabrim. In addition to the joy of Torah learning, these she'eilos and teshuvos can be used in your shi'urim.

These she'eilos and teshuvos are courtesy of Rav Mordechai Tzion, author of Shu"t HaShoel (volume 2 recently published), Shu"t Eretz Yisrael and other seforim available for purchase on HavaBooks.org.il. This month's she'eilah for you to consider and answer:

שאלה:

אם יש לאדם חלה קטנה מארץ ישראל וחלה גדולה מחו"ל, על איזו יבצע?

Send answers in Hebrew to Igud.Halacha@gmail.com. Make sure to include your name, place of residence, any institution with which you affiliate and the names of any seforim you may have published. What follows is an example of the wide variety of appropriate styles and language. You can use this in your shi'urim:

אין מעבירין על המצוות בלימוד תורה

שאלה:

בישיבות לפעמים קובעים להתחיל בלימוד מס' כתובות מפרק אלו נערו או להתחיל בלימוד מס' ב"ב מפרק חזקת בתים. מדוע אין בזה חשש איסור של אין מעבירין על המצוות, שהרי כשפותחים הספר נתקלים תחילה בפרק ראשון?

תשובה:

הג"ר חיים קניבסקי כתב: "אין קבע לתורה".
 הג"ר אביגדור נבנצל כתב: "אין מעבירין על המצוות כשדעתו כעת לעשות שתיהן".

הג"ר יצחק זילברשטיין כתב: "את לימוד התורה צריך ללמוד באופן שיהיו דברי התורה שנונים בפיו ויתקיימו בידו, כדברי הגמרא במסכת קידושין (ל ע"א), ושננתם שיהיו דברי תורה מחודדין בפוך שאם ישאלך אדם דבר אל תגמגם לו אלא אמור לו מיד, שנאמר וכו', והנה הגמרא אומרת שהדרך שהתורה תתקיים בידו היא ללמוד היכן שרבו מלמדו, ורבו צריך ללמדו ממקום שליבו חפץ, שהגמרא במסכת ע"ז (יט ע"א) אומרת שאין אדם למד אלא היכן שליבו חפץ, וכתב רש"י שם בד"ה ממקום, לא ישנה לו רבו אלא ממסכת שהוא מבקש ממנו, שאם ישנה לו ממסכת אחרת אין מתקיימת לפי שליבו על תאוותו. שמענו מדברים אלו, כי צורת לימוד התורה הוא ממה שרבו מלמדו, ורבו מלמדו מהיכן שליבו חפץ, כדי שיתיישבו הדברים על ליבו, ואם זו צורת הלימוד, אין שייך בזה אין מעבירין על המצוות. דוגמא נוספת לזה היא דברי חז"ל ממדרש תנחומא [וורשא] פרשת צו סימן יד, אמר רבי אסיא, למה מתחילים התינוקות של בית רבן ללמוד בספר ויקרא, אלא מפני שכל הקורבנות כתובים בה, ומפני שהם טהורים עד עכשיו ואינם יודעים מהו טעם חטא ועוון, לפיכך אמר הקב"ה שיהו מתחילים בסדר הקורבנות, יבואו טהורים ויתעסקו במעשה טהורים. ולכאורה מדוע אין מתחילים התינוקות מספר בראשית, הרי אין מעבירין על המצוות, הרי לנו שהיכן שזו הדרך בלימוד התורה לא שייך להעביר בזה על המצוות, כי לימוד התורה צריך להיות באופן המועיל ביותר וזהו צורתו".

הג"ר שמואל אליעזר שטרן, מראשי בית ההוראה של הגר"ש הלוי וואזנער ומח"ס שו"ת שביבי אש, כתב: "אין שייך הך דאין מעבירים כשיש לו סיבה מיוחדת להעביר וכגון בענין הלימוד בפרקים מסויימים שהבחירה נעשית בדרך כלל מחישובים ענייניים. ובכלל נראה דאין שייך הך כללא במה שנדפס בספר, ואין זה נחשב להעברה כמובן מאיליו".

הג"ר אשר וייס, מח"ס מנחת אשר, כתב: "כל מצוות תלמוד תורה מצוה אחת ולא שייך בזה אין מעבירין על המצוות. והא דמבואר ביומא (נח ע"ב) דהזאת הדם על גבי מזבח הזהב מתחיל מקרן מזרחית דרומית ואח"כ חוזר לדרומית מערבית וכו', והק' הגמ' אמאי לא המשך להקיף דרך ימין למזרחית צפונית ואמר ר"ע דמעיקר דינא היה צריך להזות תחילה בקרן דרומית מערבית אלא דגזה"כ דכתיב 'ויצא אל המזבח', וכיון שיצא שוב אינו חוזר לקרן דרומית מערבית משום דבאותו קרן פגע תחילה ואין מעבירין על המצוות. ומבואר מזה דבאופן שיש שני מקומות שאפשר לקיים בהם אותה המצוה, אין לעבור על מקום שנזדמן לו בראשונה כדי לקיים המצוה במקום אחר. שאני התם דיש דין מסויים בקרנות המזבח, משא"כ בספר שלומד בו שאין כל משמעות לדף זה או אחר, והספר שלומד בו הוי בסה"כ מכשיר שע"י יוכל ללמוד, ואין הגמ' חפצא דמצוה".

הג"ר שלמה הכהן אבינר, ראש ישיבת עטרת ירושלים ורב הישוב בית אל, השיב: "כי רבי יהודה הנשיא שסידר את המסכתות והפרקים במשנה לא פסק שחייבים ללמוד דווקא בסדר זה. ועוד, יש להביא ראיה מהלכות נדרים: מי שלומד תורה ג' פעמים לפני תפילה הוא מנהג טוב והוא כנדר, אבל לא שמענו שצריך ללמוד דווקא אותו נושא ומותר לו לעבור לנושא אחר".

הג"ר יוסף ליברמן, מח"ס שו"ת משנת יוסף, כתב: "אין מעבירין על המצוות הוא כששתי מצוות לפניו, ויכול עכשיו לקיים שתיהן, אבל כשחפץ במצוה השניה, והראשונה נוח לו לעשותה פעם אחרת, משום סיבה, לא שייך אין מעבירין על המצוות. לדוגמא לחם משנה לפניו, והיין אחריו באמצע השולחן, רשאי לקדש בשבת על היין כיון שזו עיקר המצוה (רק יכסה הפת משום כבודו)".

הג"ר שמאי קהת הכהן גרוס, מח"ס שו"ת שבט הקהתי, כתב: "האופן שאי אפשר לקיים המצוה הראשונה אין חשש של אין מעבירין, כן כתב התוס' במס' יומא (לג ע"א)".

הג"ר פינחס אברהם מייערס, אב"ד של האג ומח"ס שו"ת דברי פינחס, כתב: "אין מעבירים זה דוקא במצוה חיובית ולא במצוה קיומית, וממילא לק"מ".
הג"ר אליהו שלזינגר, אב"ד ורב שכ' גילה ומח"ס שו"ת שואלין ודורשין, כתב: "אין אדם לומד אלא במקום שליבו חפץ. והלא יכולת לומר האיך מגיע למס' כתובות כשעבר על מס' ברכות ושבת וכו'".

הג"ר שמחה ב"צ רבינוביץ, מח"ס פסקי תשובות, כתב: "כולא מצוה חדא הוא".

הג"ר אהרן יהודה הלוי גרוסמן, מח"ס שו"ת ודרשת וחקרת, כתב: "א"כ יתחייב להתחיל בברכות, מה עם מצות חזרה כל פעם שפותח, אלא כשרוצה ללמוד ענין זה אין כאן העברה, רק כשרוצה או חייב לקיים שניהם אז אמרינן דאין מעבירין".

הג"ר אלחנן פרינץ, מח"ס שו"ת אבני דרך, כתב: "מצינו שלושה טעמים, למה אסור להעביר על המצוות, וכולם אינם שייכים בשאלתנו. 1. המג"א (קמז ס"ק יא) כתב בכדי שלא יהא פנוי מן המצוות. 2. בשו"ת דברי מלכיאל (א או"ח ט) דזה משום בזיון למצוה כשמניחה ועובר ממנה. 3. הרדב"ז (ד, אלף פז) כתב דאי אתה יודע שכרן של מצוות.

יתרה מכך, השדי חמד (מערכת א אות קג) ושו"ת דברי מלכיאל (שם) העלו דלא אמרינן אין מעבירין על המצוות היכא דדבר אחד מוכן ומתוקן לעשותו (בניגוד לשני). וכאשר בוחרים פרקים אלו, זהו משום שהם יותר מוכנים להנגשת התלמידים, והיסודות יותר ברורים בהם (ונראה דלכך רמז המג"א כה סק"א).

כמו כן, כפי שמצינו דיש ללמוד בתחילה את ההלכות הנצרכות (עיין שו"ת חוות יאיר קכד. ש"ך יו"ד רמו סק"ה. ראשון לציון לבעל או"ח הקדוש יו"ד רמו, א. משנה ברורה קנה סק"ט), ה"ה בסוגיות הגמרא, יש ללמוד בתחילה את הסוגיות והפרקים הנצרכים יותר בכדי לקנות את דרך לימוד הגמרא. וכבר שנינו בגמרא קידושין (מ ע"ב) דגדול תלמוד תורה שמביא לידי מעשה. ועל משקל זה נאמר, דגדול לימוד פרק בגמרא אשר יסייע בעתיד לדעת ללמוד גמרא כדבעי".

הג"ר גמליאל הכהן רבינוביץ, מח"ס גם אני אודך, כתב: "ונראה בס"ד שהנה כשאדם לומד לעצמו, באמת צריך ללמוד לפי הסדר. אולם לבחורים שרוצים ללמד דרך העיון בעמקות כראוי, ויש פרקים שלומדים יותר בעיון, כי יש שם הרבה מפרשים וחקירות מעניינות, ולכן מעדיפים ללמוד פרקים אלו בישיבות. ובדרך צחות יש לומר על זה המאמר: 'אין מוקדם ומאוחר בתורה'. ולכן אין בזה משום 'אין מעבירין על המצוות'..."

הראשון לציון הרה"ר לישראל הג"ר יצחק יוסף כתב: "הנה בזה בודאי אין שייך אין מעבירין על המצוות, כי הכל הוא לימוד ומצוה אחת, ואין אדם לומד אלא במקום שליבו חפץ, ושיש לו רצון ללמוד, ובודאי אם מונחים על השלחן ערימת ספרים ורוצה ללמוד באיזה ספר שמונח למטה, והוא נתקל קודם בספר הראשון האם יהיה בזה איסור אין מעבירין על המצוות, בודאי שלא, ועוד בישיבות לומדים דבר שיכולים הבחורים להבין ולהעמיק, ופרק שמתאים להם ללמוד, ובודאי שאין שייך בזה אין מעבירין".

הג"ר יצחק ברדא, מח"ס שו"ת יצחק ירנון, כתב: "לא. רק לפי הענין והחלטת ראש הישיבה".

הג"ר דוד טהרני, מח"ס שו"ת דברי דוד, כתב: "אין אדם לומד אלא במקום שליבו חפץ, ולכן אין בלימוד פרק שני מהמסכת משום אין מעבירין על המצוות". **הג"ר משה רחמים שעיו**, מח"ס שו"ת מחקרי ארץ, כתב: "נראה בס"ד דהטעם הוא מכיון שכולא אורייתא חד היא, דקב"ה אורייתא וישראל חד הם, וכאשר עובר ממקום למקום בתורה אינו מניח את התורה ועובר לתורה אחרת, אלא הכל הוא חיבור אחד. ואע"ג דבמסכת יומא (נח ע"ב) אמרינן דשייך אין מעבירין על המצות גם בקרנות המזבח, אי לאו דכתיב ויצא אל המזבח, הרי שגם בחפץ אחד אמרינן אין מעבירין על המצוות. התם שאני שיש חילוק בין קרנות המזבח, דכיון דהוי חפצא של מצוה, ויש ד' קרנות כל קרן יש לה מעלה אחרת ולכך אמרינן אין מעבירין על המצוות אבל התורה שהיא רוחנית וכולה אחת לא שייך אין מעבירין על המצות דבכל מקום שעוסק בתורה אינו מעביר על המצוה, אלא נאחז בכל התורה, הלכך מותר להתחיל ללמוד שלא כסדר, וכמו שאמרו חז"ל אין סדר למשנה, דרבי היה שונה המסכתות שלא כסדר, ולא אמרינן אין מעבירין על

המצוות, וכן אמרו חז"ל אין אדם למד אלא במקום שליבו חפץ, דכיון דהכל אחד לא יש שינוי בין פרק לפרק.

ועוד מצינו שכתבו התוס' במסכת מנחות (סד ע"ב) ד"ה איבעית אימא וכו', דלא שייך אין מעבירין על המצות אלא כשיש שתי מצות לפניו, כגון דישון מזבח והמנורה, או כגון מצות קרנות שאין ידוע מהיכן יתחיל, וכן בהך דשמעתין שנוטל מן הקרוב, אבל לקבוע מקום אשפיכת שיריים לא קבעו מהאי טעמא אי לא דגלי קרא בהדיא ע"ש. מבואר בדבריהם דרק בקרנות שצריך לקבוע מקום להתחיל, אמרו אין מעבירין על המצות אע"פ שהוי רק מצוה אחת, אבל אם אין עניין של קביעות מקום, לא אומרים במצוה אחת אין מעבירין על המצות, וא"כ הכא נמי כיון שהתורה כולה אחת, ואין עניין של קביעות מקום להתחיל הלכך אין חשש של אין מעבירין על המצות".

הג"ר מרדכי אלמקייס, מח"ס שו"ת ויכתוב מרדכי, כתב: "לכאן לא שייך בזה אין מעבירין על המצות, דזה שייך בב' מצוות שעליו לעשות כרגע, ואז צריך לעשות את המצוה הראשונה שנזדמנה לו, וכמו בטלית ותפילין (וגם שם למעשה אם פגע בתפילין מניח אותם בצד ומתעטף בציצית).

והענין הוא עיקר לימודם דווקא פרקים אלו משום שיש בהם עניינים ונושאים שכוללים כמה דברים ויסודות חשובים הראויים לבחורים. ובוודאי כי ת"ח המתחיל ללמוד מסכת מסוימת עליו להתחילה מרישא לסיפא. אא"כ יש דברים שיש ענין ללמוד אותם כרגע, כמו הרוצה ללמוד ענייני החורבן קודם בין המצרים, או הלומד הלכות פסח קודם הפסח בוודאי שלא נאמר לו שעליו להתחיל מתחילת השו"ע וכן כל כיו"ב".

הג"ר אבנר זאדה, מח"ס שו"ת כולו מחמדים, כתב: "אין אדם לומד תורה אלא היכן שליבו חפץ, ואם כן בכה"ג ליכא להאי כללא, ובפרט דפרקים שהזכרת, יש עניין לראשי ישיבות דוקא להתחיל משם דבכתובות פ"ק ישנם הרבה נושאים שלא קשורים לבחורים שעדיין לא באו ועמדו תחת החופה ולכן מתחילים מדף יח ע"ב. וכן בבא בתרא יותר יש לשאת ולתת מפ"ג ואילך".

הג"ר פנחס שפירא, מח"ס שו"ת בריתי שלום, כתב: "אפשר שלא נחשב אין מעבירין על המצוות אלא בשתי מצוות שונות, ולא באותה מצוה. ובהכי ניחא מה שהקשו האחרונים אהא דכבוד יום קודם לכבוד לילה, ודו"ק. גם י"א דבמצוות שאינם שוות לא אמרינן שאין מעבירין על המצוות היכא שעדיין לא התחיל במצוה הראשונה (יעויין בחכם צבי ק"ו, והדברים ארוכים), וכיון דמבחינת ה'איכות' עדיף שילמד כעת דבר מסוים מסתבר דחשיב מצוה שחשובה יותר".

הג"ר אליהו כהן, מח"ס מעדני המלך על הגר"ע יוסף, כתב: "בפשטות מסתבר לענ"ד שבלימוד לא שייך כלל ענין זה של אין מעבירין, מכיון שאין אדם לומד

אלא במקום שלבו חפץ, וכיון שליבו חפץ ללמוד עתה בפרק השני או שכך היא החלטת הישיבה, הרי שזהו מה שנמצא לפניו וכל השאר לא נוגע אליו ושפיר לא שייך לומר בזה אין מעבירין על המצוות.

והנה על ענין זה של 'אין מעבירין על המצוות' נתחבר עתה ספר שלם בשם 'משאת בנימין' מאת הרה"ג בנימין משיח שליט"א, ויוכל כב' לרוות את צמאונו מכל דבריו שם, ואנכי אכתוב כאן כמה תירוצים הנלע"ד.

א. בתוס' (יומא לג ע"א) כתבו שבמצוה אחת לא שייך אין מעבירין על המצוות (להלן: אמצעה"מ), אלא היכא שעליו לקיים ב' מצוות ופגע באחת מהם בתחילה ועובר לשניה מיקרי שמעביר עה"מ, וע' במגן אברהם (קמז ס"ק יא) ובאחרונים החונים עליו, ובס' משאת בנימין הנ"ל סימן ג' באורך. ולפ"ז אפשר שמכיון שכל המסכת נחשבת מצוה אחת ואינן ב' מצוות נפרדות שבלימוד האחד הוא מפסיד את השניה, שפיר סמכו ע"ז בישיבות להתחיל מהפרק הנצרך.

ב. בברכי יוסף או"ח (כה ס"ג) דן במי שבא לקחת את הטלית של יום חול ובאה לידו הטלית של שבת, שיכול להניחה ולקחת את של חול ולא שייך בזה אמצעה"מ, דכיון שאין בדעתו ללובשה עתה לטלית של שבת כמאן דליתא דמי. ועי' במשאת בנימין הנ"ל סי' ט.

ודבריו מתאימים גם לנ"ד שמכיון שאין בדעתנו ללמוד עתה את הפרקים הראשונים כמאן דליתנהו דמי ולא שייך בזה אמצעה"מ.

ג. עוד כתב מרן החיד"א בפתח עינים (מנחות סד ע"ב) שדוקא בדין קצירת העומר, שאם לא יקצור מן השדה הקרובה, תתבטל המצוה ממנה לגמרי, שייך לומר על זה אין מעבירין על המצוות, אבל בבתי הכנסת שבכל אחד מהם יש מנין מתפללים, ואף אם אינו נכנס לשם, לא תתבטל מצות התפלה (והמצוות הכלולות בה, קדיש וקדושה וברכו), רשאי לבחור בבית הכנסת הרחוק יותר משום שכר פסיעות. והובא בשו"ת יחווה דעת ח"ב (סימן ט), עי"ש, ובס' משאת בנימין סימן י. ולפ"ז מכיון שבלימוד הפרק השני והלאה לא יתבטל הלימוד הראשון, על ידי אחרים הלומדים אותו וכדו', לא שייך כ"כ לחוש בזה משום אמצעה"מ.

הערות:

עיין תוס' בבא מציעא (ב ע"א) ד"ה שנים או חזין בטלית וז"ל לפי שרבי לא היה לומד כסדר אלא כמו שהיו חפצים התלמידים ע"כ ומשמע שמותר ללמוד בכל מקום שרוצים וכדאיתא במסכת עבודה זרה (יט ע"א) אין אדם לומד אלא ממקום שליבו חפץ. אלא כתבו בתוס' הרא"ש (ב"מ שם) וז"ל והם לא למדו כולם המסכתות כסדר שסדרן רבי אלא המסכתות שהיה להם חפץ ע"כ וכן נראה

מפרש"י (ע"ז שם) ד"ה ממקום שלבו חפץ וז"ל לא ישנה לו רבו אלא מסכת שהוא מבקש הימנו וכו', ע"כ. א"כ משמע להיפך שהיו לומדים כל המסכתא מתחילה ועד סוף ורק היו בוחרים איזה מסכתא ללמוד.

וכן העיר הגרי"ד סולוביצ'יק שאם לא לומדים מתחילת המסכתא יש בזה חשש איסור של אין מעבירין על המצוות. ועיין משנה מנחות (סד ע"ב), דמבואר שמה שמצות העומר להביא מן הקרוב, ובגמ' שמה מבואר דה"ט, משום דאין מעבירין על המצוות. כלומר, כשאני מוכן לקיים מצוה ויש בסמוך לי חפצא אחת, איננו נכון לעבור עליה ע"מ לקיים את אותה המצוה בחפצא אחרת שהיא רחוקה יותר. וה"נ, היה להם לקיים מצות תלמוד תורה בריש המס' (בדף ב'), שנתקלים בו תחילה, ולא לדלג על הדפים הראשונים ולקיים מצות ת"ת בדפים המאוחרים שיותר רחוקים ממנו (דברי הרב עמ' רב).

כתב הג"ר מאיר מאזוז, ראש ישיבת כסא רחמים בבני ברק, שמנהג ג'רבא לא להתחיל ללמוד מסכת מפרק א' רק מפרק ב', ואומרים הטעם שלא יקטרג השטן ויעכב מלגומרה. וכ"כ בספר קטן בשם דמשק אליעזר פאפו (מערכת טי"ת אות ב', ואינו לבעל פלא יועץ), שכן מנהג ירושלים כשרוצים להתחיל איזו גמרא על הסדר אינם מתחילים מרישא. ומצא סמך לזה שכן עשה גם רש"י בעירובין, כי שם מובא המאמר א"ר יוסף לא שמיע לי הא שממענתא וא"ל אביי את אמרת ניהלן וכו', בחמשה מקומות (י ע"א, מא ע"א, סו ע"ב, עג ע"א, פט ע"ב), ובכולם פירש"י רב יוסף חלה ושכח תלמודו והיה אביי מזכירו, חוץ מהראשונה שבהם (י, א. ונתקשה בזה בהגהות ר' מתתיה שטראשון שם). וצ"ל שהתחיל לפרש פרק ב', ואחר שגמר המסכת חזר לבאר פרק א', ולכן לא הוצרך לבאר שם (אסף המזכיר ערך מסכת עמ' רצו. ערך פרק ראשון עמ' שעו).

וכן דנו בזה בעלון 'וישמע משה' (פרשת ויקהל תשע"ו – גליון קה), הג"ר נפתלי נוסבוים אמר שדין אין מעבירין על המצוות נאמר רק בשתי מצוות שונות, כגון ציצית ותפילין, שאסור להעביר על התפילין כדי ללבוש את הטלית תחילה. אולם במצוה אחת של תלמוד תורה אין דין מעבירין ומותר להקדים סדר לימוד אחד לפני חבירו כפי רצונו. והג"ר שמאי גרוב השיב על דבריו דמצאנו דין זה גם במצוה אחת, כגון בנרות חנוכה דאמרינן בסימן תרעו ס"ה שיתחיל מן הנר השמאלי שהוא הנר הנוסף שמורה על הנס, וכתב המ"ב (ס"ק יא) וז"ל ובכל זה ירחיק א"ע לצד שמאל בעת ההדלקה כדי שיפגע בו תחלה ולא יצטרך להעביר על המצות, ע"כ. הרי ששייך העברה על המצוות גם מנר לנר באותה מצוה. ובספר ברכי יוסף (או"ח סימן כה) כתב בשם מהר"י מולכו שאם יש לו שתי טליתות אחת של שבת ואחת של יו"ט, לא חשיב מעביר על המצווה במה שמעביר על פני האחת ונוטל את חברתה, מכיון שאין דעתו כלל על הטלית

השניה כעת. ובלאו הכי היה חייב ליטול את הטלית הקרובה אליו כדי שלא להעביר על המצוות, ומוכח שגם במצוה אחת שייך הדין שלא להעביר על המצוות.

והג"ר משה וובר אמר שדין אין מעבירין על המצוות נאמר רק כשבכל אחת מן האפשרויות יש מצוה בפני עצמה, אבל בלימוד תורה יש מצוה כללית ללמוד, ואין מצוה פרטית ללמוד פרק זה או אחר, וממילא לא העביר על פני המצוה בזה שדילג על פרק ראשון כי אין מצוה ללמוד פרק ראשון, אלא המצוה היא ללמוד והרי הוא לומד. וגם הג"ר מנדל שפרן אמר בפשיטות שדין אין מעבירין על המצוות אינו כלל בתלמוד תורה.

והגר"ש גרוב העיר ממש"כ התוס' ביומא (לג ע"א) ד"ה אין וז"ל דלא שייכא דריש לקיש אלא היכא דבעינן למעבד תרוייהו, שיש להקדים ההוא דפגע ביה ברישא, אבל היכא דלא עבדינן אלא חד, לא גמרינן מיניה, ונעביד לתדיר לחודיה, ולא נעביד לשאינו תדיר, ע"כ. ולמדנו מדבריהם שדין אין מעבירין על המצוות נאמר רק במי שעומד לקיים את שתי המצוות, והוא מצווה לקיימם בסדר שהן נמצאות לפניו, אולם מי שאינו עומד לקיים רק מצוה אחת מותר לו להעביר על המצוה שאינו מקיים כעת. כגון שרוצה כעת להניח תפילין ואינו רוצה כלל להתעטף בטלית, מותר לו להעביר על הטלית כדי להוציא את התפילין. וכן נפסק להלכה. וא"כ גם לענין סדר הלימוד י"ל כן, שמכיון שאינו רוצה כעת ללמוד פרק ראשון אין מצוה זו מוטלת עליו כלל. ולסברא זו הסכים הג"ר יעקב מאיר שטרן. אך יש לדון דשמא כל זה במי שאין בדעתו כלל ללמוד את כל המסכת, אלא הוא לומד פרק אחד במסכת זו ואחר כך פרק אחד במסכת אחרת, וכמו שרגילים ללמוד בישיבות בסדר עיון. אולם מי שדעתו ללמוד מסכת שלימה מהחל עד גמירא, אך הוא חפץ להתחיל מפרק שני או שלישי ואחר כך לחזור ולהשלים פרק ראשון וכדומה, שמא בזה יש לחוש לאין מעבירין על המצוות. ועדיין י"ל מכיון שאינו לומד את כל המסכת בפעם אחת, אלא הלימוד בכל פרק נמשך כמה ימים וכמה סדרים, א"כ כעת אין דעתו ללמוד כלל פרק ראשון רק פרק שני וכדו', ומה שבדעתו ללמוד בפעם אחרת פרק ראשון אינו סיבה שיהיה עליו כעת חיוב ללומדו, וזה פשוט.

אמנם הג"ר חיים קניבסקי אמר שראוי ללמוד כסדר אבל אינו מעכב. [ומסתמא מיירי באופן הזה שדעתו ללמוד את כל המסכת].